

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях
2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)

Слідчий відділ

вул. Архітектора Нільсена, 33, м. Маріуполь, Донецька область, 87515, тел. (0629) 52-53-94, (098) 482-18-54
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu mariupol sv@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001504

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Дніпро

14 червня 2024 року

Слідчий слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях старший лейтенант юстиції Курбанов Севастян Рустамович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні №12023050000000491, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 09.08.2023 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Вербенко Тетяні Анатоліївні, 13.09.1976 року народження, громадянці України, раніше не судимій, уродженці [REDACTED], зареєстрованій за адресою: [REDACTED], паспорт громадянина України [REDACTED], виданий [REDACTED], РНОКПП: [REDACTED], -

про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 111 КК України (в редакції Закону № 2113-ІХ від 03.03.2022), ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах

її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Рішенням Конституційного Суду України № 3-зп від 11.07.1997 визначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України - Конституції України.

Зокрема, положеннями статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Відповідно до ст. 5 Конституції України носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до Рішень Конституційного Суду України № 6-рп/2005 від 05.10.2005, № 6-рп/2008 від 16.04.2008 зазначені норми визначають, що влада народу є первинною, єдиною і не відчуженою та здійснюється народом шляхом вільного волевиявлення через вибори, референдум, інші форми безпосередньої демократії у порядку, визначеному Конституцією та законами України, через органи державної влади та органи місцевого самоврядування, сформовані відповідно до Конституції та законів України. Тільки народ має право безпосередньо шляхом всеукраїнського референдуму визначати конституційний лад в Україні, який закріплюється Конституцією України, а також змінювати конституційний лад внесенням змін до Основного Закону України в порядку, встановленому його розділом XIII.

Стаття 6 Конституції України передбачає, що державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову. Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 69, 71-73 Конституції України передбачено, що народне волевиявлення здійснюється через вибори, референдум та інші форми безпосередньої демократії. Вибори до органів державної влади та органів місцевого самоврядування є вільними і відбуваються на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування. Всеукраїнський референдум призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених цією

Конституцією. Виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно - територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

У березні - квітні 2014 року в місті Донецьку та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія Російської Федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації, організації та підтримки окупаційної влади, направленої на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Так, 07.04.2014 у місті Донецьку видано «Акт о провозглашении государственной самостоятельности Донецкой Народной Республики», яким публічно закликано місцеве населення до проведення 11.05.2014 «загального обласного референдуму» на території Донецької області з питання визнання державної самостійності «Донецької Народної Республіки» (далі - «ДНР») та чинення збройного опору державній владі України, військовим підрозділам Міністерства оборони України та Міністерства внутрішніх справ України. При цьому протягом квітня-травня 2014 року в окремих містах Донецької області організовано та проведено низку мітингів з метою привернення уваги та схвалення громадян України з числа місцевих мешканців до визнання державної самостійності «ДНР».

За таких обставин 11.05.2014 в окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України проведено «загальний обласний референдум», за результатами якого 12.05.2014 проголошено про суверенітет «ДНР» на території Донецької області.

Надалі представниками самопроголошеної «ДНР», які контролюються окупаційною владою Російської Федерації, з числа своїх громадян та місцевого населення області сформовано політично-управлінські («органи державної влади ДНР») та силові органи.

При цьому кожний учасник органів політичного та силового блоків «ДНР» (у т.ч. які долучалися в подальшому до їх складу) усвідомлював, що головним їх завданням є підтримка збройної агресії Російської Федерації та зміна меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

В результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Донецької області протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, підпорядкованих і

скеровуваних ними російських радників та інструкторів, окупаційних адміністрацій Російської Федерації на території Донецької області, які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями.

Резолюцією ПАРЄ № 2133 (2016) від 12.10.2016 «Засоби правового захисту від порушень прав людини на українських територіях, що знаходяться поза контролем української влади» визнано, що «ДНР» створена та підтримується, а також перебуває під ефективним контролем РФ. При цьому, вона не має жодної легітимності ані за правом України, ані за міжнародним правом. Це стосується всіх «установ», створених владою de facto/фактичною владою.

Одночасно з метою зміни меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, на тимчасово окупованій частині Донецької області з числа представників політичного блоку «ДНР» створено органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, які узурпували виконання владних функцій, та згідно з Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018 є органами окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Відповідно до п. п. 6, 7 ч. 1 ст. 11 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», окупаційна адміністрація Російської Федерації - сукупність державних органів і структур Російської Федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Тимчасово окупована територія - це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Згідно ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї: положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року) територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Зокрема, починаючи з 07.04.2014, Російською Федерацією тимчасово окуповано територію міста Донецьк.

Представниками Російської Федерації на тимчасово окупованій території Донецької області створено підпорядковану, керовану та фінансовану Російською Федерацією окупаційну адміністрацію, в яку входили органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованою територією України та псевдоправоохоронні органи, в тому числі «Министерство внутренних дел ДНР» (назва органу на теперішній час – «Министерство внутренних дел по ДНР»).

Так, відповідно до п. 1 «Указа Главы ДНР № 110 от 23.04.2020 «Об утверждении Положения о Министерстве внутренних дел Донецкой Народной Республики»» - «Министерство Донецкой Народной Республики является республиканским органом исполнительной власти, осуществляющим функции по выработке и реализации государственной политики и нормативно-правовому регулированию в сфере внутренних дел, в сфере контроля оборота наркотических средств, психотропных веществ и их прекурсоров, в сфере миграции (далее — сфера внутренних дел), а также правоприменительные функции по государственному контролю (надзору) в сфере внутренних дел».

Відповідно до п. 2 вищезазначеного «Положення» до основних завдань «МВД ДНР» віднесене наступне:

- вироблення та реалізація державної політики у сфері внутрішніх справ;
- нормативно-правове регулювання у сфері внутрішніх справ;
- забезпечення державного контролю (нагляду) у сфері внутрішніх справ;
- забезпечення захисту життя, здоров'я, права і свободи громадян «ДНР», іноземних громадян, осіб без громадянства (далі — громадяни, особи), протидія злочинності, охорона громадського порядку та власності, забезпечення громадської безпеки, надання державних послуг у сфері внутрішніх справ;
- управління органами внутрішніх справ Донецької Народної Республіки та внутрішніми військами «МВД ДНР»;
- забезпечення соціального та правового захисту співробітників органів внутрішніх справ, військовослужбовців внутрішніх військ, державних цивільних службовців та працівників системи МВС ДНР, громадян, звільнених зі служби в органах внутрішніх справ та військової служби з правом на пенсію, членів їх сімей, а також інших осіб, відповідне забезпечення яких покладено на «МВД ДНР».

Відповідно до п. 3 вказаного «Положення» «МВД ДНР» в своїй діяльності керується наступними нікчемними нормативно правовими актами –

«Конституцией Донецкой Народной Республики, международными договорами Донецкой Народной Республики, законами Донецкой Народной Республики, актами Главы Донецкой Народной Республики и Правительства Донецкой Народной Республики, а также настоящим Положением».

Зазначені незаконні нормативно-правові акти, видані представниками окупаційної влади «ДНР», якими у своїй діяльності керуються працівники правоохоронних органів, що незаконно діють на тимчасово окупованій частині території Донецької області, приймалися всупереч чинного законодавства України, є протиправними та такими, що суперечать основоположним принципам Конституції України та іншим законодавчим актам України.

Відповідно до п. 12 «Указа Главы ДНР № 110 от 23.04.2020 «Об утверждении Положения о Министерстве внутренних дел Донецкой Народной Республики»» до системи «МВД ДНР» входять наступні функціональні підрозділи:

- органи внутрішніх справ, що включають в себе поліцію;
- внутрішні війська;
- підприємства, заклади, організації і підрозділи, які створені для забезпечення діяльності, виконання завдань і реалізації повноважень, що покладені на «МВД ДНР».

Встановлено, що одним із таких функціональних підрозділів «МВД ДНР» є «контрольно-ревизионный отдел Министерства внутренних дел по Донецкой Народной Республике».

В подальшому, відповідно до «Указа Главы Донецкой Народной Республики № 285 от 10.08.2023 «Об упразднении Министерства внутренних дел Донецкой Народной Республики»» «МВД ДНР» було ліквідовано у зв'язку із створенням нового органу на базі «МВД ДНР» під назвою «Министерство внутренних дел по Донецкой Народной Республики Министерства внутренних дел Российской Федерации».

Так, відповідно до п. 1 «Приказа Министерства внутренних дел РФ от 18 июня 2011 г. № 844 «Об утверждении положения о контрольно-ревизионном управлении министерства внутренних дел РФ»» - «Контрольно-ревизионное управление Министерства внутренних дел Российской Федерации (КРУ МВД России) является самостоятельным структурным подразделением центрального аппарата Министерства внутренних дел Российской Федерации, обеспечивающим и осуществляющим функции Министерства по выработке и реализации государственной политики и нормативно-правовому регулированию в сфере внутреннего финансового аудита, ведомственного финансового контроля и ведомственного контроля в сфере закупок товаров, работ, услуг для обеспечения федеральных нужд в органах внутренних дел Российской Федерации, организациях и подразделениях, созданных для выполнения задач и осуществления полномочий, возложенных на МВД России».

Відповідно до п. 12 вказаного «Положения» - «Управление возглавляет начальник, назначаемый на должность и освобождаемый от должности в установленном порядке. Начальник Управления имеет заместителей,

назначаемых на должность и освобождаемых от должности в установленном порядке».

Громадянка України Вербенко Тетяна Анатоліївна, 13.09.1976 року народження, маючи достатній рівень спеціальних знань і життєвого досвіду для усвідомлення фактів активної підривної діяльності РФ проти України шляхом окупації та подальшої анексії території України в Донецькій області, розуміючи, що вищевказані нормативні документи є незаконними, оскільки явно прийняті всупереч Конституції України та чинного законодавства України, після окупації міста Донецька діючи умисно, за власною ініціативою, добровільно залишилася на тимчасово окупованій території, а саме у м. Донецьку та з власної ініціативи добровільно вирішила надати допомогу РФ та її представникам у проведенні підривної діяльності на шкоду суверенітету та територіальній цілісності України, тобто вчинити державну зраду.

Так, Вербенко Тетяна Анатоліївна, 13.09.1976 року народження, перебуваючи на тимчасово окупованій території м. Донецька, керуючись ідеологічними мотивами та власними переконаннями, реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на вчинення державної зради, а саме діяння, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, державній безпеці України, що виразилось в переході на бік ворога в період збройного конфлікту, що вчинене в умовах воєнного стану, будучи обізнаною про факт ведення РФ агресивної війни проти України, з 07.03.2022 (точні дата та час органом досудового розслідування не встановлені, але не пізніше 07.03.2022) добровільно зайняла посаду «начальника контрольно-ревизионного отдела Министерства внутренних дел ДНР» «Министерства внутренних дел по Донецкой Народной Республике», розташованого за адресою: м. Донецьк, вул. Горького, буд. 61.

В подальшому, «Приказом Министра внутренних дел РФ от 02.03.2023 № 232 л/с за образцовое исполнение служебных обязанностей и достигнутые успехи в работе» громадянка України Вербенко Т.А. була нагороджена «медалью МВД России «За доблесть в службе»».

Продовжуючи реалізовувати свій злочинний умисел, спрямований на вчинення державної зради, під час виконання своїх обов'язків, покладених на неї невстановленими в ході досудового слідства представниками окупаційної влади РФ в окупованій Донецькій області, діючи всупереч Конституції України та чинного законодавства України, будучи достовірно обізнаною у тому, що на території Донецької області діє окупаційна влада РФ, основною метою якою є насильницька зміна, повалення конституційного ладу, захоплення державної влади в Україні, зміна меж території і державного кордону України, Вербенко Тетяна Анатоліївна, перебуваючи на посаді «начальника контрольно-ревизионного отдела Министерства внутренних дел по Донецкой Народной Республике», прийняла участь у нараді щодо обговорення питання функціонування «контрольно-ревизионного отдела Министерства внутренних дел по Донецкой Народной Республике», в якій брали участь «начальник контрольно-ревизионного управления МВД России» та «Заместитель министра внутренних дел по ДНР».

Таким чином, громадянка України Вербенко Тетяна Анатоліївна підозрюється у вчиненні державної зради, а саме діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, державній безпеці України, що виразилось в наданні іноземній державі – Російській Федерації та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, що вчинено в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України (в редакції Закону № 2113-ІХ від 03.03.2022).

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Рішенням Конституційного Суду України № 3-зп від 11.07.1997 визначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України - Конституції України.

Зокрема, положеннями статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Відповідно до ст. 5 Конституції України носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до Рішень Конституційного Суду № 6-рп/2005 від 05.10.2005, № 6-рп/2008 від 16.04.2008 зазначені норми визначають, що влада народу є первинною, єдиною і не відчуженою та здійснюється народом шляхом вільного волевиявлення через вибори, референдум, інші форми безпосередньої демократії у порядку, визначеному Конституцією та законами України, через органи державної влади та органи місцевого самоврядування, сформовані відповідно до Конституції та законів України. Тільки народ має право безпосередньо шляхом всеукраїнського референдуму визначати конституційний лад в Україні, який закріплюється Конституцією України, а також змінювати конституційний лад внесенням змін до Основного Закону України в порядку, встановленому його розділом XIII.

Стаття 6 Конституції України передбачає, що державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову. Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 69, 71-73 Конституції України передбачено, що народне волевиявлення здійснюється через вибори, референдум та інші форми безпосередньої демократії. Вибори до органів державної влади та органів місцевого самоврядування є вільними і відбуваються на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування. Всеукраїнський референдум призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених цією Конституцією. Виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно - територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

У березні - квітні 2014 року в місті Донецьку та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія Російської Федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації, організації та підтримки окупаційної влади, направленої на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Так, 07.04.2014 у місті Донецьку видано «Акт о провозглашении государственной самостоятельности Донецкой Народной Республики», яким публічно закликано місцеве населення до проведення 11.05.2014 «загального обласного референдуму» на території Донецької області з питання визнання державної самостійності «Донецької Народної Республіки» (далі - «ДНР») та чинення збройного опору державній владі України, військовим підрозділам Міністерства оборони України та Міністерства внутрішніх справ України. При цьому протягом квітня-травня 2014 року в окремих містах Донецької області організовано та проведено низку мітингів з метою привернення уваги та схвалення громадян України з числа місцевих мешканців до визнання державної самостійності «ДНР».

За таких обставин 11.05.2014 в окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України проведено «загальний обласний референдум», за результатами якого 12.05.2014 проголошено про суверенітет «ДНР» на території Донецької області.

Надалі представниками самопроголошеної «ДНР», які контролюються окупаційною владою Російської Федерації, з числа своїх громадян та місцевого населення області сформовано політично-управлінські («органи державної влади ДНР») та силові органи.

При цьому кожний учасник органів політичного та силового блоків «ДНР» (у т.ч. які долучалися в подальшому до їх складу) усвідомлював, що головним їх завданням є підтримка збройної агресії Російської Федерації та зміна меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

В результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Донецької області протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, окупаційних адміністрацій Російської Федерації на території Донецької області, які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями.

Резолюцією ПАРЄ № 2133 (2016) від 12.10.2016 «Засоби правового захисту від порушень прав людини на українських територіях, що знаходяться поза контролем української влади» визнано, що «ДНР» створена та підтримується, а також перебуває під ефективним контролем РФ. При цьому, вона не має жодної легітимності ані за правом України, ані за міжнародним правом. Це стосується всіх «установ», створених владою de facto/фактичною владою.

Одночасно з метою зміни меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, на тимчасово окупованій частині Донецької області з числа представників політичного блоку «ДНР» створено органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, які узурпували виконання владних функцій, та згідно з Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018 є органами окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Відповідно до п. п. 6, 7 ч. 1 ст. 11 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», окупаційна адміністрація Російської Федерації - сукупність державних органів і структур Російської Федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Тимчасово окупована територія - це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Згідно ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї: положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року) територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Зокрема, починаючи з 07.04.2014, Російською Федерацією тимчасово окуповано територію міста Донецьк.

Представниками Російської Федерації на тимчасово окупованій території Донецької області створено підпорядковану, керовану та фінансовану Російською Федерацією окупаційну адміністрацію, в яку входили органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованою територією України та псевдоправоохоронні органи, в тому числі «Министерство внутренних дел ДНР» (назва органу на теперішній час - «Министерство внутренних дел по ДНР»).

Так, відповідно до п. 1 «Указа Главы ДНР № 110 от 23.04.2020 «Об утверждении Положения о Министерстве внутренних дел Донецкой Народной Республики»» - «Министерство Донецкой Народной Республики является республиканским органом исполнительной власти, осуществляющим функции по выработке и реализации государственной политики и нормативно-правовому регулированию в сфере внутренних дел, в сфере контроля оборота наркотических средств, психотропных веществ и их прекурсоров, в сфере миграции (далее — сфера внутренних дел), а также правоприменительные функции по государственному контролю (надзору) в сфере внутренних дел».

Відповідно до п. 2 вищезазначеного «Положення» до основних завдань «МВД ДНР» віднесене наступне:

- вироблення та реалізація державної політики у сфері внутрішніх справ;
- нормативно-правове регулювання у сфері внутрішніх справ;
- забезпечення державного контролю (нагляду) у сфері внутрішніх справ;

- забезпечення захисту життя, здоров'я, права і свободи громадян «ДНР», іноземних громадян, осіб без громадянства (далі — громадяни, особи), протидія злочинності, охорона громадського порядку та власності, забезпечення громадської безпеки, надання державних послуг у сфері внутрішніх справ;
- управління органами внутрішніх справ Донецької Народної Республіки та внутрішніми військами «МВД ДНР»;
- забезпечення соціального та правового захисту співробітників органів внутрішніх справ, військовослужбовців внутрішніх військ, державних цивільних службовців та працівників системи МВС ДНР, громадян, звільнених зі служби в органах внутрішніх справ та військової служби з правом на пенсію, членів їх сімей, а також інших осіб, відповідне забезпечення яких покладено на «МВД ДНР».

Відповідно до п. 3 вказаного «Положення» «МВД ДНР» в своїй діяльності керується наступними нікчемними нормативно правовими актами — «Конституцией Донецкой Народной Республики, международными договорами Донецкой Народной Республики, законами Донецкой Народной Республики, актами Главы Донецкой Народной Республики и Правительства Донецкой Народной Республики, а также настоящим Положением».

Зазначені незаконні нормативно-правові акти, видані представниками окупаційної влади «ДНР», якими у своїй діяльності керуються працівники правоохоронних органів, що незаконно діють на тимчасово окупованій частині території Донецької області, приймалися всупереч чинного законодавства України, є протиправними та такими, що суперечать основоположним принципам Конституції України та іншим законодавчим актам України.

Відповідно до п. 12 «Указа Главы ДНР № 110 от 23.04.2020 «Об утверждении Положения о Министерстве внутренних дел Донецкой Народной Республики»» до системи «МВД ДНР» входять наступні функціональні підрозділи:

- органи внутренних справ, що включають в себе поліцію;
- внутрішні війська;
- підприємства, заклади, організації і підрозділи, які створені для забезпечення діяльності, виконання завдань і реалізації повноважень, що покладені на «МВД ДНР».

Встановлено, що одним із таких функціональних підрозділів «МВД ДНР» є «контрольно-ревизионный отдел Министерства внутренних дел по Донецкой Народной Республике».

В подальшому, відповідно до «Указа Главы Донецкой Народной Республики № 285 от 10.08.2023 «Об упразднении Министерства внутренних дел Донецкой Народной Республики»» «МВД ДНР» було ліквідовано у зв'язку із створенням нового органу на базі «МВД ДНР» під назвою «Министерство внутренних дел по Донецкой Народной Республики Министерства внутренних дел Российской Федерации».

Так, відповідно до п. 1 «Приказа Министерства внутренних дел РФ от 18 июня 2011 г. № 844 «Об утверждении положения о контрольно-ревизионном управлении министерства внутренних дел РФ»» - «Контрольно-ревизионное управление Министерства внутренних дел Российской Федерации (КРУ МВД России) является самостоятельным структурным подразделением центрального аппарата Министерства внутренних дел Российской Федерации, обеспечивающим и осуществляющим функции Министерства по выработке и реализации государственной политики и нормативно-правовому регулированию в сфере внутреннего финансового аудита, ведомственного финансового контроля и ведомственного контроля в сфере закупок товаров, работ, услуг для обеспечения федеральных нужд в органах внутренних дел Российской Федерации, организациях и подразделениях, созданных для выполнения задач и осуществления полномочий, возложенных на МВД России».

Відповідно до п. 12 вказаного «Положення» - «Управление возглавляет начальник, назначаемый на должность и освобождаемый от должности в установленном порядке. Начальник Управления имеет заместителей, назначаемых на должность и освобождаемых от должности в установленном порядке».

Громадянка України Вербенко Тетяна Анатоліївна, 13.09.1976 року народження, маючи достатній рівень спеціальних знань і життєвого досвіду для усвідомлення фактів активної підривної діяльності РФ проти України шляхом окупації та подальшої анексії території України в Донецькій області, розуміючи, що вищевказані нормативні документи є незаконними, оскільки явно прийняті всупереч Конституції України та чинного законодавства України, після окупації міста Донецька діючи умисно, за власною ініціативою, добровільно залишилася на тимчасово окупованій території, а саме у м. Донецьк Донецької області, та з власної ініціативи добровільно надала окупаційній владі РФ згоду на співпрацю та зайняла посаду в незаконному правоохоронному органі, що створено на тимчасово окупованій території.

Так, досудовим розслідуванням встановлено, що громадянка України Вербенко Тетяна Анатоліївна, 13.09.1976 року народження, перебуваючи на тимчасово окупованій території м. Донецьк, керуючих ідеологічними мотивами та власними переконаннями, реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на добровільну співпрацю із окупаційними військами РФ, будучи обізнаною про факт ведення РФ агресивної війни проти України, з 07.03.2022 (точні дата та час органом досудового розслідування не встановлені, але не пізніше 07.03.2022) добровільно зайняла посаду «начальника контрольно-ревизионного отдела Министерства внутренних дел ДНР» «Министерства внутренних дел по Донецкой Народной Республике», розташованого за адресою: м. Донецьк, вул. Горького, буд. 61.

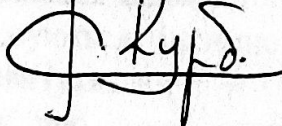
В подальшому, «Приказом Министра внутренних дел РФ от 02.03.2023 № 232 л/с за образцовое исполнение служебных обязанностей и достигнутые успехи в работе» громадянка України Вербенко Т.А. була нагороджена «медалью МВД России «За доблесть в службе»».

Продовжуючи реалізовувати свій злочинний умисел, під час виконання своїх обов'язків, покладених на неї невстановленими в ході досудового слідства представниками окупаційної влади РФ в окупованій Донецькій області, діючи всупереч Конституції України та чинного законодавства України, будучи достовірно обізнаною у тому, що на території Донецької області діє окупаційна влада РФ, основною метою якою є насильницька зміна, повалення конституційного ладу, захоплення державної влади в Україні, зміна меж території і державного кордону України, Вербенко Тетяна Анатоліївна, перебуваючи на посаді «начальника контрольно-ревизионного отдела Министерства внутренних дел по Донецкой Народной Республике», прийняла участь у нараді щодо обговорення питання функціонування «контрольно-ревизионного отдела Министерства внутренних дел по Донецкой Народной Республике», в якій брали участь «начальник контрольно-ревизионного управления МВД России» та «Заместитель министра внутренних дел по ДНР».

Таким чином, Вербенко Тетяна Анатоліївна підозрюється у колаборційній діяльності, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Слідчий слідчого відділу 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)

ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
старший лейтенант юстиції

Севастьян КУРБАНОВ

ПОГОДЖЕНО

Процесуальний керівник –
прокурор відділу нагляду за додержанням
законів регіональним органом безпеки
Донецької обласної прокуратури

Лариса ДАЛЬБЕРГ

«14» червня 2024 року

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений
Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження, до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку, між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена угода про визнання винуватості щодо особливо тяжких злочинів, вчинених за попередньою змовою групою осіб, організованою групою чи злочинною організацією або терористичною групою за умови викриття підозрюваним, який не є організатором такої групи або організації, злочинних дій інших учасників групи чи інших, вчинених групою або організацією злочинів, якщо повідомлена інформація буде підтверджена доказами.

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру і пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрювана:

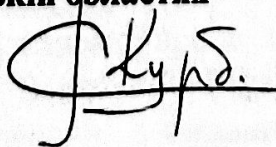
« ____ » год. « ____ » хвилин « ____ » _____ 2024 року.

Захисник:

« ____ » _____ 2024 року.

Повідомлення про підозру здійснив:

Слідчий слідчого відділу 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
старший лейтенант юстиції

Севастьян КУРБАНОВ